

løbet 580 kr. på en kontantkonto som et beløb vedrørende år 2.

Skatteyderen vælger at etablere sig i år 7 på et tidspunkt, hvor indestående er faldet i værdi på grund af kursfald.

Indestående ved etablering

obligationer fra år 1 (kurs 74)	37.000 kr.
obligationer og indlån fra år 2 (kurs 75,5)	71.550 kr.
obligationer fra år 3 (kurs 77,5)	77.500 kr.
<u>I alt</u>	<u>186.050 kr.</u>

I forbindelse med etableringen anskaffer skatteyderen sig en afskrivningsberettiget maskine for kontant 169.745 kr. De 169.745 kr. hæves fra etableringskontoen, idet der sker bortsalg af obligationer for et tilsvarende beløb. Hævningen af de 169.745 kr. betyder, at der samtidig hæves af indskuddene, jf. den foreslåede § 7, stk. 5. Der hæves følgende indskud, der alle afskrives forlods:

indskud fra år 1	45.000 kr.
indskud fra år 2	85.000 kr.
indskud fra år 3	39.745 kr.
<u>I alt</u>	<u>169.745 kr.</u>

Herefter resterer ikke hævet indskud fra år 3 på i alt:

90.000 kr. - 39.745 kr. = 50.255 kr.

Det resterende faktiske indestående på etableringskontoen svarer ikke til det resterende indskud. Det resterende faktiske indestående på kontoen, efter at der er hævet 169.745 kr. til anskaffelsen, udgør 16.275 kr., der dækkes af obligationer til pålydende 21.000 kr. (kurs 77,5).

I år 8 anskaffer skatteyderen en ekstra afskrivningsberettiget maskine for 35.000 kr. Hele indestændet på kontoen, der på det pågældende tidspunkt er vokset til 22.000 kr. som følge af kursstigning på obligationerne, hæves og bruges til anskaffelsen.

For indskuddene betyder dette, at restindskuddet på 50.255 kr. hæves (jf. den foreslåede § 7, stk. 5). Heraf bruges 35.000 kr. (og ikke blot 22.000 kr.) til forlods afskrivning på det i år 8 anskaffede. De resterende 15.255 kr. efterbeskattes i år 8 som indskud, der hidrører fra år 3.

Til nr. 8

Efter gældende regler kan indskud på etableringskonto frigives i forbindelse med etablering. Det er dog ikke nødvendigt at bruge alle indskuddene straks ved etableringen. Der løber en frist på 2 år

efter etableringen, indenfor hvilken de resterende indskud skal anvendes.

Fristen løber fra det tidspunkt, hvor etablering er sket. I tilfælde, hvor der har været tvist om, hvorvidt etablering er sket, og denne først er blevet afgjort til fordel for skatteyderen længere tid efter etableringen, er dette imidlertid mindre rimeligt, idet fristen for anvendelse kan være udløbet, inden skatteyderen får medhold i, at der er sket etablering. Da midlerne ofte samtidig har været spærret eller eventuelt inddraget til betaling af de skatter, der påløber, som følge af, at etableringen ikke er blevet anerkendt, har skatteyderen ikke haft mulighed for at anvende indskuddene inden fristens udløb. Det foreslås derfor at forlænge fristen til 2 år efter det år, hvori endelig afgørelse om etablering er truffet.

I tidsrummet fra den oprindelige - nu tilsidesatte - afgørelse indtil klageinstansens opretning kan kontoens restindestående være blevet spærret af skattemyndigheden og derefter brugt til dækning af de som følge af afgørelsen pålignede skatter.

Når dette beløb betales tilbage til skatteyderen, kan det være, at denne i mellemtiden har foretaget afskrivningsberettigede anskaffelser. De til beløbet svarende indskud kan i så fald forskudsafskrives på de pågældende anskaffelser. Det nødvendiggør eventuelt, at ansættelserne for de pågældende anskaffelsesår genoptages. Begæring herom skal senest fremsættes tre måneder efter, at der er truffet endelig afgørelse om etableringsspørgsmålet. Endelig afgørelse anses for truffet, når fristen for at indbringe afgørelse for en højere myndighed er udløbet. Det kan ske, at en landsskatteretskendelse indbringes for domstolene, men at Skatteministeriet senere trækker sagsanlægget tilbage. I disse tilfælde regnes fristen fra det tidspunkt, hvor sagsanlægget trækkes tilbage.

Det kan også være, at skatteyderen endnu ikke har foretaget de påtænkte anskaffelser. I så fald kan den pågældende indenfor samme 3 måneders frist retablere etableringskontoen i pengeinstituttet. Hvis skatteyderen hertil vil bruge de midler, som han skal have tilbage fra skattemyndighederne som følge af den vundne sag, kan han begære en acontoudbetaling fra det offentlige. Det gælder, selvom en ny slutopgørelse for det år, retssagen vedrører, ikke kan nå at blive udfærdiget.

Retableringen vil give skatteyderen yderligere frist - indtil udgangen af det andet år efter det år, hvori afgørelse om etableringen er truffet - hvori den pågældende kan anvende indestændet til anskaffelse af og forlods afskrivning på afskrivningsberettigede formuegoder.

Hvis skatteyderen ikke enten forlods afskriver el-